

Sygn. akt XXV Ns 200/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Duda

Sędziowie: SO Piotr Bednarczyk

SR del. Anna Ogińska - Łągiewka spr.

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z protestu wyborczego P. P.

z udziałem Komisarza Wyborczego w W. (...), Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej (...) w W.

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

SSO Piotr Bednarczyk SSO Paweł Duda SSR del. Anna Ogińska - Łągiewka

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. P., będący mężem zaufania Komitetu Wyborczego Wyborców (...), wnioskiem z dnia 8 listopada 2018 r. złożył protest wyborczy, wnosząc o weryfikację wyników wyborów w Obwodowej Komisji Wyborczej (...) w W.. Wnioskodawca zwrócił się o weryfikację udziału wyborców poprzez sprawdzenie autentyczności podpisów widniejących w spisie wyborców i potwierdzenie udziału w głosowaniu osób, których podpisy widnieją w spisach poprzez personalny kontakt z tymi osobami w obwodzie wyborczym (...). Po zweryfikowaniu prawdziwości podpisów, wnioskodawca wystąpił o ponowne przeliczenie głosów oddanych w powyższym obwodzie (wniosek, k. 7 akt).

W uzasadnieniu wniosku, wnioskodawca wskazał na następujące okoliczności jako te, które budziły jego zastrzeżenia do pracy komisji:

1. karty do głosowania do godziny 17:35 nie znajdowały się w całości w lokalu wyborczym. Były donoszone stopniowo przez członków Komisji z oddalonego pomieszczenia;
2. co najmniej od godziny 14:00 do 15:30 pieczęć OKW (...) znajdowała się poza lokalem wyborczym – w oddzielnym pomieszczeniu razem z niestemplowanymi kartami;
3. o godz. 15:30, 15:45 i 16:00 wiceprzewodnicząca Komisji wychodziła z lokalu wyborczego i wracała po około 14 minutach przynosząc nieostemplowane karty do głosowania. Równocześnie wiceprzewodnicząca miała wносить i wynosić pieczęć OKW;
4. stemplowanie kart do głosowania nie było zakończone do godz. 18:00 kiedy wnioskodawca kończył obserwację prac;
5. frekwencja podana przez OKW na godzinę 17:00 wynosiła 959 osób, podczas gdy

z obserwacji wnioskodawcy wynika że była ona o 82 osoby niższa (wniosek, k. 7 – 7v akt).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawodawca poddał możliwość zaskarżenia do sądu ważności wyborów rygorystycznym zasadom określonym w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 754). Dotyczą one określenia terminu do wniesienia protestu, podstaw na których można oprzeć wniosek o stwierdzenie nieważności wyborów, jak i kręgu osób uprawnionych do wniesienia protestu. Na wstępnym etapie kontroli wniosku w/w wymogi muszą zostać ocenione przez sąd, który na tej podstawie decyduje o dopuszczalności merytorycznego rozpoznania wniosku.

Z treści art. 82 § 2-5 Kodeksu wyborczego wynika, że prawo wniesienia protestu przysługuje wyborcom, których nazwiska są umieszczone w spisie wyborców oraz przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu.

Sam protest wyborczy zdefiniowany zaś został w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego jako protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby, a jego konsekwencją jest zawarty w punktach 1 i 2 art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego ograniczony katalog zarzutów, na jakich można oprzeć protest. Zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego protest taki może być wniesiony z powodu:

- 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub
- 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W myśl art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego protest wyborczy wnosi się na piśmie do właściwego sądu okręgowego, za pośrednictwem właściwego sądu rejonowego w terminie 14 dni od podania do publicznej wiadomości przez komisarza wyborczego, w trybie określonym w art. 168 § 1 wyników wyborów na obszarze województwa. Stosownie do art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Natomiast art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego stanowi, że sąd okręgowy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 82 § 1 i 392 Kodeksu wyborczego.

Wskazać należy, że wnioskodawca złożył protest wyborczy po wyborach samorządowych, które miały miejsce w dniu 21 października 2018 r., a których wyniki zostały podane do publicznej wiadomości w Obwieszczeniach Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 25 października 2018 r. o zbiorczych wynikach wyborów do rad na obszarze kraju, oraz z dnia 24 października 2018 r. o zbiorczych wynikach wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast na obszarze kraju. Przedmiotowy protest został zaś złożony do Sądu Rejonowego w dniu 8 listopada 2018r., a więc z zachowaniem 14-dniowego terminu.

Protest wyborczy złożony przez wnioskodawcę nie spełnia jednakże wymogów określonych w art. 82 kodeksu wyborczego. Jak wynika z treści protestu stanowi on w istocie wniosek o weryfikację wyborów w postaci sprawdzenia autentyczności podpisów oraz ich ponownego przeliczenia. Tymczasem to na wnoszącym protest ciążył obowiązek przedstawienia szczegółowych zarzutów co do pracy każdej z komisji i dowodów na poparcie tych zarzutów. Wnoszący protest „musi więc nie tylko sformułować w sposób prawidłowy zarzuty konkretne, ale także musi przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Nadto rygoryzm ustawodawcy w zakresie podstaw protestu, jak i jego formy uzasadnia pogląd, że jeżeli wnioskodawca oparł swój protest na określonym zarzucie, to nie może go już następnie rozszerzać, ani tym bardziej zmieniać jego podstawy. Ugruntowanym bowiem jest też w orzecznictwie pogląd, iż w zakresie sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których wnoszący protest opiera swoje zarzuty, nie ma zastosowania art. 130 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i w takiej

sytuacji nie wzywa się wnoszącego protest do jego uzupełnienia, lecz pozostawia się go bez dalszego biegu" (tak: postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 13 stycznia 2015r., sygn. akt I Ns 161/14). Przy czym według utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu bezzasadny jest protest męża zaufania komitetu wyborczego uczestniczącego w pracach obwodowej komisji wyborczej, jeżeli podniesione w nim zarzuty nie zostały zgłoszone do protokołu wyborczego tej komisji, a nie ma innych dowodów potwierdzających ich wiarygodność (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2000 r., sygn. akt III SW 46/00, OSNAPiUS 2001, Nr 3, poz. 94).

Przedmiotowy protest nie został w istocie oparty na twierdzeniach o zaistnieniu zdarzeń wymienionych w art. 82 § 1 pkt 1 lub pkt 2 Kodeksu wyborczego. Wnoszący protest wniósł bowiem, aby to Sąd przeprowadził postępowanie weryfikacyjne dotyczące ważności oddanych głosów oraz ich ponownego przeliczenia, dopiero w uzasadnieniu wskazując na uchybienia. Przy czym wnioskodawca nie wskazał czy zgłosił podniesione (w uzasadnieniu wniosku) zarzuty do protokołu wyborczego. Tym niemniej wniosek zawarty w petitum pisma nie został powiązany w żaden sposób z konkretnymi zarzutami. Co więcej, wnioskodawca nie powołał też żadnych dowodów wskazujących na zaistnieniu tego rodzaju zdarzeń, poza nagraniem mającym potwierdzić fakt wniesienia i wyniesienia pieczęci przez wiceprzewodniczącą. Wnioskodawca nie wskazał jednakże jakiego konkretnie uchybienia w tej czynności się dopatruje. Na marginesie, wskazać również należy że wnioskodawca zgodnie z cytowanym art. 82 § 1 pkt 2 nie wskazał jaki wpływ te uchybienia mogły mieć na wynik wyborów. Z uwagi na ścisły rygor obowiązujący w tego rodzaju postępowaniach, Sąd nie jest uprawniony do prowadzenia domniemań w tym zakresie. Zatem powyższe braki obligują zaś sąd okręgowy do pozostawienia protestu bez dalszego biegu, bez uprzedniego wzywania do ich usunięcia.

Z tych przyczyn Sąd stosownie do regulacji art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego, orzekł jak w sentencji.

Sygn. akt XXV Ns 200/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

1) (...)